

Rigorózní práce
Mgr. Petry S c h ü t z o v é

na téma

Právní institut vypořádání ve světle nové právní úpravy

P o s u d e k k o n z u l t a n t a

Předložená rigorózní práce má celkem 156 stran, včetně abstraktu a summary. Je členěna do šesti kapitol, vesměs dále členěných. Vlastnímu textu předchází úvod, následuje závěr. Systematiku práce shledávám vhodnou. Seznam literatury je dostatečně bohatý, autorka pracovala i s internetovými zdroji. Rovněž poznámkový aparát je velice četný - obsahuje na tři stovky bodů, a vedený lege artis.

Po dost rozsáhlém úvodu, ve kterém se doktorandka vypořádává i s podstatou (resp. pojmem) vypořádání jako právního institutu sui generis, následuje kapitola věnovaná vypořádání práv a povinností mezi vlastníkem pozemku a neoprávněným stavebníkem. jde o do značné míry novou tematiku, kterou přináší OZ 2012, a bude tedy jistě i napříště předmětem četných právních úvah.

Druhá kapitola se zabývá vším, co se pojí k podílovému spoluvlastnictví a jeho vypořádání. Jedná se sice o problematiku známou a zažitou, nicméně ustanovení kodexu 2012 přece jen do ní vnáší jisté novoty, které si pozornost zaslouží. Autorka se zde zabývá i rozhodnou judikaturou, čímž názorně zobrazuje minulý i současný právní stav problematiky vypořádání v rovině teoretické i praktické. Správně zmiňuje i nové pojmy „oddělení“ ze

spoluvlastnictví a „odklad zrušení“ spoluvlastnictví.

Třetí kapitola je věnována otázkám vypořádání, které může přijít v úvahu v souvislosti se společným jměním manželů, a to opět také v budoucnu očekávané právní úpravě. Autorka se zde zabývá i takovými specialitami jako problematika vypořádání obchodního podílu.

Čtvrtou kapitolu doktorandka věnuje úzké otázce bezdůvodného obohacení v souvislosti se spoluvlastnictvím.

V páté kapitole se doktorandka zabývá vypořádáním celku dědictví (zděděného jmění) v rámci dědického řízení ve všech jeho nuancích, včetně nově nastolených otázek, které se kladou v souvislosti s OZ 2012..

Konečně v šesté kapitole se autorka věnuje vypořádání nároku ze zaniklého sdružení, resp. společnosti (v intencích OZ 2012).

Předložená rigorózní práce není popisná, autorka se zamýšlí nad problémy nejen dříve účinné právní úpravy, ale uvažuje i v rovině právní úpravy po 1.1.2014, a to velmi správně, přesto, že práci dokončila a odevzdala v březnu 2013, kdy ovšem cit. zákoník již byl platným právem.

Autorka vyjadřuje své postoje (někdy se odvolává na právní teoretiky, jindy na judikaturu, ale někdy, zdá se, jde o její vlastní stanovisko), poukazuje na možná řešení.

Práce nevykazuje žádné významné vady z hlediska souladu s právem či fakticitou, ani rozpor s převažujícím stanoviskem české civilistické dogmatiky.

Autorka má pěknou češtinu, příjemný styl, práce je čtivá, dobře srozumitelná.

Rovněž je zřejmé, že doktorandka dobře pracovala s literaturou i jinými zdroji (právními předpisy, s judikaturou).

Vzhledem ke všemu, co jsem uvedla výše, je třeba závěrem konstatovat, že doktorandka zvládla svůj úkol úspěšně, že splnila cíle, které před sebe položila. Po mém soudu předložená rigorózní práce splňuje požadavky kladené na výstupy tohoto druhu a práci

proto doporučuji k přijetí.

V Praze, 2014-03-28

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.
konzultantka